

ເປົ້າຍບເກີຍບກາຣເກີດພັນຄວຮພູ ບອທເຕີກປະກມສຶກຫາ ຮະຫວ່າງກລຸ່ມກີ່ອຢູ່ແລະໄປ່ອຢູ່ໃນໂຄຮງກາຣ 5 ປີ ຊູ່ພັນຫຼຸມບ້ອຍພັນໄປພູ ຈັງຫວັດຊຸພຣຣນບຸຮີ

ສະຕິອອນ ນຸ້ມື* ທ.ບ.

ບກຄັດຍ່ອ

ກາຣວິຈັນນີ້ມີວັດຖຸປະສົງດີເປົ້າຍບເກີຍບກາຣເກີດພັນຄວຮພູຂອງເດືອນປະກມສຶກຫາຮ່ວມກີ່ອຢູ່ໃນໂຄຮງກາຣ 5 ປີ ສູ່ຜັນຫຼຸມບ້ອຍພັນໄປພູ (ເດືອນຍຸ 5 ປີປະຈາກພັນພູ) ກັບເຕີກທີ່ໄມ້ໄດ້ອຢູ່ໃນໂຄຮງກາຣໃນເດືອນດີມ ໂດຍໃຫ້ຂໍ້ມູນສກວະທັນຕສູຂາພາພາກໂປຣແກຣມຍືມສດໃສ ເຕີກໄທຍພັນດີ ປີກາຣສຶກຫາ 2549-2555 ວິເຄຣະໜີ້ພູໂດຍ ໃຊ້ຮ້ອຍລະ ດ່າເນີ້ນ ສ່ວນເບິ່ງເບັນມາຕຽບສູ່ ແລະທດສອບທາງສົດີ ໂດຍໃຫ້ t-test, Chi-square ພລກາຣວິຈັຍພບວ່າ ກລຸ່ມສຶກຫາແລກລຸ່ມເປົ້າຍບເກີຍບທີ່ຈຳນວນທ່າກັນ ດື່ອ ກລຸ່ມລະ 369 ດົກ ເຕີກຊັ້ນປະກມສຶກຫາປັ້ງທີ່ 1 ແລະ 6 ທີ່ອຢູ່ໃນ ໂຄຮງກາຣ 5 ປີ ສູ່ຜັນຫຼຸມບ້ອຍພັນໄປພູມີພັນຄວຮພູນັ້ນບ້ອຍກວ່າກລຸ່ມເດີກທີ່ໄມ້ໄດ້ອຢູ່ໃນໂຄຮງກາຣອ່າງນີ້ແນຍສຳຄັງທາງສົດີ ເຕີກຊັ້ນປະກມສຶກຫາປັ້ງທີ່ 6 ກລຸ່ມທີ່ມີພັນນໍ້ານມຸນເມື່ອອາຍຸ 5 ປີມີໂຄກສົ່ງທີ່ພັນຄວຮພູ 1.65-2.64 ເທົ່ານີ້ເຫັນວ່າມີເຕີກທີ່ໄມ້ເຫັນວ່າມີກົດໝາຍກົດໝາຍ

ຄໍາສຳຄັນ: ໂຮກພັນພູ, ເຕີກນັກເຮັດວຽກປະກມສຶກຫາ, ສກວະສູ່ຂາພ່ານປ່ອງປາກເດືອນຍຸ 5 ປີ

*ສຳນັກງານສາມາຮນສູ່ຂັ້ງຈັງຫວັດຊຸພຣຣນບຸຮີ

ບທນໍາ

ພັນຜູມເປັນໂຮກທີ່ພົບມາໃນເຕັກ ເກີດຈາກເຊື່ອແບບທີ່ເຮີຍຊື່ໃຫ້ນໍາຕາລທຳໃຫ້ເກີດກາດທຳລາຍຜິວເຄລື່ອບັນ ມີອັດກາຣເກີດໂຮກສູງແຕກສາມາຄະປັບປຸງກັນໄດ້¹ ພັນຜູມຝີລົດຕ່ອສຸຂພາພ ຜຸນພາພວິຫຼິດແລະອາຈເກີຍຂໍ້ອັກບໂຮກເຮື່ອຮັງຫລາຍໜົດ² ລົດຕ່ອຄຸນພາພວິຫຼິດມີຫລາຍດ້ານທີ່ມາກທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ກາຮບດເຄີຍວາຫາຮການອນຫລັບ ຂຶ້ງສັງລົດກະທບດ່ອຜູ້ປັກຄອງຂອງເຕັກອຍ່າງມາກ³ ພັນຜູມຝີໄໝໄດ້ຮັບກາຮວັກຈະລຸກລາມອຍ່າງຮັດເຮົາໄປສູ່ໂພງປະສາທິພັນ ເກີດກາຮມເຈັບປວດ ກາຮຕິດເຊື່ອຈາກພັນໜໍານົມຜູ້ອາຈທຳນັ້ນຕາຍດ່ອໜ່າວັນພັນຄາວມີລົດຕ່ອກາຮເຈົ້າມີເຕີບໂຕຂອງເຕັກ ນໍ້າໜັກຕົວລົດລົງກະທບກາຮເຈົ້ານອກຈາກນີ້ກາຮສູ່ລົດຕ່ອງກັນເວລາອັນຄວນນຳໄປສູ່ກາຮສັບພືນົດປັກຕິ ຮີ່ອມີລົດຕ່ອກາຮຂຶ້ນຂອງພັນຄາວ ນໍາໄປສູ່ກາຮວັກຈະທີ່ຢູ່ຍາກຂັ້ນຂ້ອນຂຶ້ນເສີ່ງເວລາແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຮວັກຈະ ມີກາຮສຶກສາໃນເຕັກທີ່ເປັນໂຮກພັນຜູມແລ້ວໄດ້ຮັບກາຮວັກຈະ ພບວ່າອັດກາຮເຈົ້າມີເຕີບໂຕເພີ່ມເຂົ້ານໍ້າໜັກຕົວທີ່ລົດລົງເພີ່ມເຂົ້າ ແລະມີຄຸນພາພວິຫຼິດຕີ້ຂຶ້ນ^{4,5}

ຈັງຫວັດສຸພຣະນບູຮີມີກາຮດຳເນີນງານສົ່ງເສຣີມທັນສຸຂພາພໃນເຕັກປະກມສຶກສາມອຍ່າງດ່ອນເນື່ອງໂດຍມີກິຈກະວົນຕ່າງໆ ເຊັ່ນກາຮຕັກສຸຂພາພຂ່ອງປາກນັກເຈົ້ານກາຮແປງພັນຫລັງອາຫາຮກລາງວັນ ຈາກກາຮສຳວັດສກວະສຸຂພາພຂ່ອງປາກຮຍປີປັບວ່າພັນຜູມໃນເຕັກອາຍຸ 12 ປີ ລົດລົງເຮື່ອຍາ ຈາກຮ້ອຍລະ 64.4 ປີ ພ.ສ.2548 ເປັນຮ້ອຍລະ 38.0 ໃນປີ.ສ.2557 ແຕ່ເຕັກອາຍຸ 5 ປີ ມີພັນຜູມສູງກວ່າຮະດັບປະເທດມາກ ຈາກກາຮສຳວັດສກວະທັນສຸຂພາພຈັງຫວັດສຸພຣະນບູຮີ ໃນປີ ພ.ສ. 2540 ພັນຜູມຮ້ອຍລະ 91.7 ດ້ວຍພັນຜູມອຸດຄອນ 6.9 ຊື່ຕ່ອຄອນ⁶ ໃນຂະນະທີ່ຮະດັບປະເທດພັນຜູມຮ້ອຍລະ 85.1 ແລະດ້ວຍພັນຜູມອຸດຄອນ 5.7 ຊື່ຕ່ອຄອນໃນປີ ພ.ສ.2537⁷

ຈັງຫວັດສຸພຣະນບູຮີຈຶ່ງໄດ້ມີກາຮຂໍາຍາກດຳເນີນງານໄປຢັງກລຸມເຕັກກ່ອນວ້າຍເຈົ້ານ ທັ້ງໃນຄລິນິກເຕັກດີສູ່ນຍັ້ນພັນຄາວໃນປີ ພ.ສ. 2545 ໄດ້ຈັດທຳໂຄງກາຮຮອງຄົມທກກະວົນ 5 ປີສູ່ພັນຫຼຸມນ້ອຍພັນໄມ້ພູຈັງຫວັດສຸພຣະນບູຮີຂຶ້ນຄວບຄຸ້ມືກິຈກະວົນສົ່ງເສຣີມສຸຂພາພຂ່ອງປາກອົ່ນໆ ຈັດກິຈກະວົນຮອງຄົມປິລະກັງທີ່

ເນື່ອງມາຖຸກປີຮົມ 12 ຄົ້ນ ເປັນກາຮຍກຍ່ອງໃຫ້ເກີຍຮົດເຕັກອາຍຸ 5 ປີທີ່ປາສຈາກພັນຜູມ ເປັນຕົວອ່າງ ໃຫ້ເກີດຄວາມປາກນົມໃຈ ຈູ່ຈາແລະກະຕຸ້ນໃຫ້ຮອບຄວັງ ພ່ອ ແມ່ຄຽງແລະຜູ້ມີສຸວົນເກີຍຂ່ອງເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງກາຮວິແລະສຸຂພາພຂ່ອງປາກເດືອນຕົ້ນໃຫ້ເນື່ອງ ໂດຍທັນຕຸກຄາກ ເປັນຜູ້ຕ່າງສຸຂພາພຂ່ອງປາກເດືອນຕົ້ນໃຫ້ເນື່ອງ 5 ປີທຸກຄຸນໃນສູ່ນຍັ້ນພັນຄາວໃຕັກເລີກ ແລະໂຮງເຮັດວຽກປະກມສຶກສາ ນອກຈາກນີ້ຍັງຮັບສັນຍົງໄດ້ກາຮອາຍຸໄມ້ເກີນ 3 ປີ ຕຽບສຸຂພາພຂ່ອງປາກ ແລະວ່ວມດູແລກບັນດາປັກຄອງຈາກເຕັກອາຍຸ 5 ປີ ເຕັກທີ່ປາສຈາກພັນຜູມ (ຄ່າເຂົ້າລື່ຍພັນຜູມອຸດຄອນ 0 ຊື່ຕ່ອຄອນ) ທີ່ເຂົ້າວ່າມີທີ່ຮັບເກີຍຮົດຕົບຕ່າງ ໄດ້ຮັບກະບົນເປົ່າປະກາສັນພັນຮົດສູ່ລັກຂະນົດ “5 ປີສູ່ພັນຫຼຸມນ້ອຍພັນໄມ້ພູ” ພ້ອມຂອງຂວັງ

ຜູ້ດຳເນີນກາຮໂຄງກາຮ 5 ປີສູ່ພັນຫຼຸມນ້ອຍພັນໄມ້ພູ ດາວໂຫວ່າເຕັກທີ່ປາສຈາກພັນໜໍານົມຜູ້ຈຸນເຖິງອາຍຸ 5 ປີ ຈະມີອັດກາຮເກີດພັນຄາວຮູ້ນ້ອຍກວ່າເຕັກ 5 ປີທີ່ມີພັນໜໍານົມ ສັງລົດຕ່ອກາຮລົດອັດກາຮເກີດໂຮກພັນຜູມແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຮໃຫ້ບົວກາຮທັນຕກກະວົນໃນອາຄາຕີ້ງມີຫລາຍກາຮສຶກສາທີ່ພົບຄວາມສົ່ມພັນຮົດຮ່ວ່າພັນຜູມໃນພັນໜໍານົມແລະພັນຄາວ ເຊັ່ນກາຮສຶກສາຂອງ Casanova-Rosado AJ ແລະຄອນ⁸ Delgado-Angulo ແລະຄອນ⁹ ແລະ Wesal¹⁰ ແຕ່ຍັງໄມ້ມີຂໍ້ອມລາຍງານໃນປະເທດໄທ

ກາຮສຶກສານີ້ມີວັດຖຸປະສົງຄົງເພື່ອເບີຍບໍ່ເຫັນກາຮເກີດພັນຄາວຮູ້ນ້ອຍພັນໄມ້ພູກັບເຕັກທີ່ໄມ້ໄດ້ອໍາຍືນໃນໂຄງກາຮ ກາຮພບວ່າມີຄວາມສົ່ມພັນຮົດຂອງໂຮກພັນຜູມໃນພັນໜໍານົມແລະພັນຄາວ ມີຄວາມສຳຄັນໃນກາຮວັງແພັນລົດຍົດກາຮປັບປຸງກັນພັນຜູມ ເພື່ອທີ່ຈະຄົງສກວະປາສຈາກພັນຈຸນເຖິງອາຍຸ 5 ປີ ທີ່ຈະເປັນຮະຍະສຸດທ້າຍຂອງພັນໜໍານົມ ກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຮະຍະພັນພົມເປັນສິ່ງສຳຄັນແລະຈຳເປັນໃນກາຮເພີ່ມຄຸນພາພວິຫຼິດຂອງເຕັກ ລົດພັນຜູມໃນພັນຄາວແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຮວັກຈະໃນອາຄາຕ

ວັດຖຸປະກນົດແລະວິກິດ

ເປັນກາຮສຶກສາຈາກຂໍ້ອມລຸດຖຸປະຍົມ ຈາກສູ່ນ້ອຍພັນໄມ້ພູ ແລະກິຈກະວົນຍື່ນສົດໃສ ເຕັກໄທຢັນດີ ຈັງຫວັດ

สุวรรณบุรี (ที่มีข้อมูลการตรวจซ่องปากเด็กประมาณศึกษาปีที่ 1 และ 6) เป็นข้อมูลของเด็กต่อเนื่องในคนเดิม ใช้ข้อมูลเด็กประมาณศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 และ 2550 และประมาณศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2554 และ 2555

กลุ่มศึกษาเป็นเด็กที่ปราศจากฟันผุเมื่ออายุ 5 ปี ในโครงการ 5 ปีสูญเสียฟันน้อยฟันไม่ผุ และกลุ่มเปรียบเทียบเป็นเด็กไม่ได้อ่ายุในโครงการ โดยสูมเลือกในจำนวนที่เท่ากัน เพศ ขั้นเรียน โรงเรียน และปีการศึกษาเดียวกันกับกลุ่มศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบทางสถิติ โดยใช้ t-test และ Chi-square

การวิจัยนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยธรรมวิจัยจังหวัดสุพรรณบุรี หมายเลขอ 10 ปี พ.ศ. 2558

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มศึกษาคือเด็กประมาณศึกษาปีที่ 1 และ 6 ปีการศึกษา 2549 และ 2554 เป็นข้อมูลชุดที่ 1 จำนวน 129 คน ปีการศึกษา 2550 และ 2555 เป็นข้อมูลชุดที่ 2 จำนวน 240 คน รวม 2 ชุด 369 คน กลุ่มเปรียบเทียบ มีจำนวนเท่ากับกลุ่มศึกษา (ตารางที่ 1)

2. ความชุกของโรคฟันผุในฟันถาวร

เมื่ออายุขั้นประมาณศึกษาปีที่ 1 และ 6 กลุ่มศึกษามีฟันถาวรผุน้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ (ภาพที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกชุดข้อมูล ($p<0.05$) (ตารางที่ 2) และเมื่ออายุขั้นประมาณศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเปรียบเทียบในข้อมูลชุดที่ 1, 2 และรวม 2 ชุด มีโอกาสฟันถาวรผุ 1.65, 2.64 และ 2.23 เท่า เมื่อเทียบกับกลุ่มศึกษา (ตารางที่ 2)

3. ค่าเฉลี่ยฟันผุคงอุดในฟันถาวร

เมื่ออายุขั้นประมาณศึกษาปีที่ 1 กลุ่มศึกษามีค่าเฉลี่ยฟันผุ ถอน อุด น้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกชุดข้อมูล ($p<0.05$) (ตารางที่ 3) เมื่ออายุขั้นประมาณศึกษาปีที่ 6 แม้กลุ่มศึกษามีค่าเฉลี่ยฟันผุ ถอน อุด น้อยกว่ากลุ่มเปรียบ

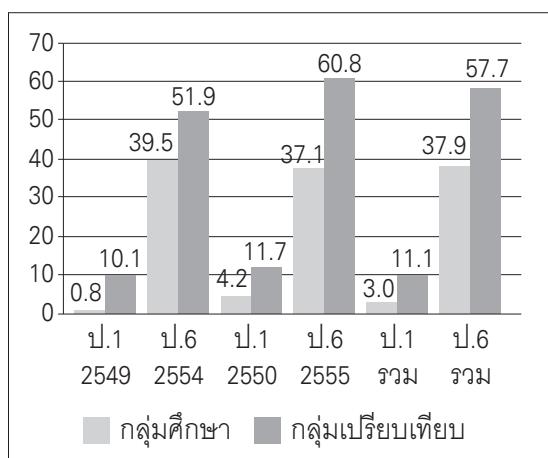
เทียบหากชุดข้อมูลแต่เมื่อยังสำคัญทางสถิติในชุดข้อมูลที่ 2 และรวมสองชุดเท่านั้น ($p<0.05$) (ตารางที่ 3)

บทวิจารณ์

เมื่อดูตามความชุกของโรคฟันผุในฟันถาวรของเด็กชั้นประมาณศึกษาปีที่ 1 และ 6 ต่อเนื่องในเด็กคนเดิมพบว่าเด็กในโครงการ 5 ปีสูญเสียฟันน้อยฟันไม่ผุ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปราศจากฟันน้ำนมผุเมื่ออายุ 5 ปี มีฟันถาวรผุน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้อ่ายุในโครงการทั้ง 2 ขั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการศึกษาดังนี้ Skeie และคณะ^{11,12} ที่ดูตามการเกิดฟันผุในเด็กอายุ 5 ปี และเมื่ออายุ 10 ปี ในเด็กคนเดิมพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการเกิดฟันผุในฟันน้ำนมและฟันถาวร เด็กอายุ 10 ปีที่ปราศจากฟันผุเมื่ออายุ 5 ปี มีฟันถาวรผุน้อยกว่าเด็กที่มีฟันผุเมื่ออายุ 5 ปี Peretz และคณะ¹³ ติดตามการเกิดฟันผุของเด็กอายุ 3-5 ปี เป็นเวลา 7-10 ปี พบว่ากลุ่มที่มีฟันน้ำนมผุมีฟันถาวรผุเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ปราศจากฟันน้ำนมผุและเด็กที่มีฟันน้ำนมผุมีความเสี่ยงที่จะมีฟันผุในอนาคตมากกว่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ปราศ

ภาพที่ 1 ความชุกของโรคฟันผุในฟันถาวรของกลุ่มศึกษาและเปรียบเทียบ

Figure 1 Caries prevalence of permanent teeth of study and comparison groups

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 6

Table 1 Personal information of school children grade 1 and 6

ปีการศึกษา	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2	
	ป.1	ป.6	ป.1	ป.6
	2549	2554	2550	2555
จำนวนนักเรียน(คน)				
กลุ่มศึกษา	129	129	240	240
กลุ่มเปรียบเทียบ	129	129	240	240
เพศกลุ่มศึกษาและเปรียบเทียบ				
ชาย (คน (ร้อยละ))	64(49.6)	64(49.6)	119(49.6)	119(49.6)
หญิง (คน (ร้อยละ))	65(50.4)	65(50.4)	121(50.4)	121(50.4)
อายุเฉลี่ย (ปี (SD))				
กลุ่มศึกษา	6.4(0.5)	11.7(0.8)	6.9(0.4)	11.4(0.5)
กลุ่มเปรียบเทียบ	6.6(0.5)	11.8(0.6)	6.9(0.4)	11.4(0.6)

ตารางที่ 2 ความชุกของโรคฟันผุในฟันขาวของกลุ่มศึกษาและเปรียบเทียบ

Table 2 Caries prevalence of permanent teeth of study and comparison groups

	ป.1				ป.6				OR	95%CI	
	ฟันผุ		ปราศจากฟันผุ		P-	ฟันผุ		ปราศจากฟันผุ			
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		
ชุดที่ 1											
กลุ่มศึกษา	1	0.8	128	99.2		51	39.5	78	60.5		
กลุ่มเปรียบเทียบ	13	10.1	116	89.9	0.001	67	51.9	62	48.1	0.046	
										1.65	
										1.01-2.71	
ชุดที่ 2											
กลุ่มศึกษา	10	4.2	230	95.8		89	37.1	151	62.9		
กลุ่มเปรียบเทียบ	28	11.7	212	88.3	0.002	146	60.8	94	39.2	<0.001	
										2.64	
										1.82-3.81	
รวม											
กลุ่มศึกษา	11	3.0	358	97.0		140	37.9	229	62.1		
กลุ่มเปรียบเทียบ	41	11.1	328	88.9	<0.001	213	57.7	156	42.3	<0.001	
										2.23	
										1.66-3.00	

จากพันธุ์น้ำนมผุเมื่ออายุ 12 ปี Alaluuusua และคณะ¹⁴ ที่พบว่าเด็กที่ปราศจากฟันน้ำนมผุมีฟันขาวผุน้อยกว่าเด็กที่มีฟันน้ำนมผุ Tagliaferro และคณะ¹⁵ ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดโรคฟันผุ โดยติดตามเด็ก

อายุ 6-8 ปีเป็นระยะเวลา 7 ปี จนเด็กมีอายุ 13-16 ปี พบว่าฟันน้ำนมผุเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ทำให้เกิดฟันขาวผุเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยฟันผุถอนอุดฟันถาวรของกลุ่มศึกษาและเปรียบเทียบ

Table 3 DMFT of study and comparison groups

กลุ่ม	ป.1			ป.6		
	DMFT	(SD)	P-value	DMFT	(SD)	P-value
ชุดที่ 1	ศึกษา	0.02	0.18	0.004	1.01	1.52
	เปรียบเทียบ	0.19	0.67		1.36	1.82
ชุดที่ 2	ศึกษา	0.08	0.43	0.024	0.92	1.49
	เปรียบเทียบ	0.19	0.60		1.82	1.95
รวม	ศึกษา	0.06	0.36	<0.001	0.95	1.5
	เปรียบเทียบ	0.19	0.63		1.66	1.92

กลุ่มเปรียบเทียบมีโอกาสพันถาวร 1.65-2.64 เท่าเมื่อเทียบกับกลุ่มศึกษา เช่นเดียวกับการศึกษาของ Li Y และ Wang W¹⁶ ที่พบว่าเมื่ออายุ 11-13 ปีเด็กที่มีพันน้ำนมผุเมื่ออายุ 3-5 ปีมีโอกาสที่พันถาวร 3 เท่า เมื่อเทียบกับเด็กที่ปราศจากพันผุ นอกจากนี้ Casanova-Rosado AJ และคณะ⁸ พบว่าเด็กที่มีพันน้ำนมผุ มีโอกาสที่พันถาวร 6.3 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ปราศจากพันผุ

การที่พันน้ำนมผุมีผลต่อการผุของพันถาวร เนื่องมาจากการมีพันผุสัมพันธ์กับปริมาณ Mutans Streptococci ในน้ำลาย¹⁴ เด็กที่พบ Mutans Streptococci ในอายุน้อยๆ จะมีพันผุเมื่ออายุมากขึ้นสูงกว่าเด็กที่ไม่พบ¹⁷

การศึกษานี้พบกลุ่มเปรียบเทียบเมื่ออายุ 11-12 ปี ปราศจากพันผุร้อยละ 39.2-48.1 ดังนั้นเด็กที่มีพันน้ำนมผุไม่จำเป็นต้องมีพันถาวรเสมอไปหากได้รับการดูแลส่งเสริมป้องกันสุขภาพซ่องปาก¹⁴ อุดมพรรักເຄาร์ และคณะ¹⁸ ศึกษาความรู้และทัศนคติและพฤติกรรมด้านทันตสุขภาพของผู้ปกครองเด็กอายุ 3 ปี มีเพียงร้อยละ 38.9 ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสุขภาพซ่องปากเด็กเป็นสิ่งสำคัญควรให้ความสนใจ Widiatni Sri¹⁹ พบว่าการกระตุ้นและการสร้างแรงจูงใจอย่างสมำเสมอ มีความสัมพันธ์กับอนามัยซ่องปากและสภาวะพันผุ ไม่ใช่ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้เป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิมีข้อจำกัดบางประการ ข้อที่ 1 ไม่ได้มีการบันทึกข้อมูลการตรวจในเด็กนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 และ 6 ทุกคนในฐานข้อมูลยังคงได้รับฟันดี ทำให้มีจำนวนข้อมูลน้อย ข้อที่ 2 ไม่ได้มีการปรับมาตรฐานผู้ตัวจริง แต่ส่วนใหญ่ผู้ตัวจริงจะเป็นคนเดียวกันในแต่ละโรงเรียน ข้อที่ 3 ไม่มีข้อมูลเศรษฐฐานะ การศึกษาของพ่อ แม่ และสภาพแวดล้อมอื่นที่อาจมีผลผลกระทบ แต่ก็ได้ใช้กลุ่มเปรียบเทียบเป็นเด็กในบ้านเดียวกันในโรงเรียน ชั้น และเพศ เดียวกับกลุ่มศึกษา

ข้อเสนอแนะ:

เด็กที่มีพันน้ำนมผุมีความเสี่ยงในการมีพันถาวรผุสูง ผู้ปกครองควรใส่ใจดูแลมากขึ้นทันตบุคลากร นัดติดตามบ่อยขึ้น การจัดการรณรงค์หรือกิจกรรม ส่งเสริมป้องกันสุขภาพซ่องปากควรดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อที่เด็กจะสามารถปราศจากพันผุได้

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณทันตบุคลากรจังหวัด สุพรรณบุรีที่ได้ตรวจสอบสุขภาพซ่องปากนักเรียนและบันทึกข้อมูลในโปรแกรมบันทึกข้อมูลยิ่มสด ได้แก่ไทยฟันดี

เอกสารอ้างอิง

1. Douglass, J.M., Douglass, A.B., & Silk, H.J. A practical guide to infant oral health. American Family Physician. 2004; 70(11): 2113-2120.
2. Marrs JA, Trumbley S, Malik G. Early Childhood Caries: Determining the Risk Factors And Assessing the Prevention Strategies For Nursing Intervention. Pediatric Nurs. 2011; 37: 9-15
3. Sonu A and Tandon S. The effect of early childhood caries on the quality of life of children and their parents. Contemp Clin Dent. 2011; 2: 98-101.
4. Sheiham A. Dental caries affects body weight, growth and quality of life in pre-school children. British Dental Journal. 2006; 201: 625-626.
5. Yiu CKY and King NM. An overview of dental caries-preventives approaches for children. Hong Kong Dental Journal. 2011; 8: 29-39.
6. รายงานผลการสำรวจสภาวะสุขภาพช่องปากประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี ครั้งที่ 3 พ.ศ.2540 (เอกสารอัสดำเนา)
7. กองทัตสาธารณสุขกรุงอนามัยกระทรวงสาธารณสุขรายงานผลการสำรวจสภาวะทันตสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 4 พ.ศ.2537 ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การส่งเสริมศรัทธาผ่านศีก; 2538.
8. Casanova-Rosado AJ, Medina-Solis CE, Casanova-Rosado JF, Vallejos-Sacches AA, Maupome G, Avila Burgos L. Dental caries and associated factors in Mexican school children aged 6-13 years. Acta Odontol Scand. 2005; 63: 245-51.
9. Delgado-Angulo, E. K., & Bernabe, E. Influence of host-related risk indicators on dental caries in permanent dentition. Acta Odontol Latinoam. 2006; 19: 85-92.
10. Wesal A. Nine-year cohort study to predict caries in permanent teeth from caries in primary teeth in the same individuals. J Bagh Coll Dentistry. 2006; 18(3):70-72
11. Skeie MS, Raadal M, Strand GV, Espelid I. Caries in primary teeth at 5 and 10 years of age: a longitudinal study. Eur J Paediatr Dent. 2004; 194-202
12. Skeie MS, Raadal M, Strand GV, Espelid I. The relationship between caries in the primary dentition at 5 years of age and permanent dentition at 10 years of age - a longitudinal study. Int J Paediatr Dent. 2006; 152-60.
13. Peretz B, Ram D, Azo E, Efrat Y. Preschool Caries as an Indicator of Future Caries: a Longitudinal Study. Pediatr Dent. 2002; 25: 114-8.
14. Alaluusua S, Kleemola-Kujala E, Nyström M, Evalahti M, Gronroos L. Caries in the primary teeth and salivary Streptococcus mutans and lactobacillus levels as indicators of caries in permanent teeth. Pediatr Dent. 1987; 9(2): 126-130.
15. Tagliaferro EP, Ambrosano GM, Meneghim M de C, Pereira AC. Risk indicators and risk predictors of dental caries in school children. J Appl Oral Sci. 2008;16(6): 408-413.

16. Li Y, Wang W. Predicting caries in permanent teeth from caries in primary teeth: an eight-year cohort study. *J Dent Res.* 2002; 81(8): 561-566.
17. B. Kohler, I. Andreen. Mutans Streptococci and Caries Prevalence in Children after Early Maternal Caries Prevention: A Follow-Up at 19 Years of Age. *Caries Res.* 2012; 46: 474-480
18. อุดมพร รักເຕາວ໌ ຈາກູວຣອນ ວົງໝໍ່ເວົ້າ ຄວາມຮູ້ທັສນຄຕີແລະພຸດທິກຣມຂອງຜູ້ປັກໂຮງຕ່ອກກາຣດູແລສຸຂ່າພາບ ຂໍອັນປາກເຕີກກ່ອນວ້າຍເຮື່ອນ. ວເຄຣີ້ອ່າຍວິທຍາລັບພຍາບາລແລກກາຮສາຮາຣັນສຸຂ່າພາດ ໄດ້. 2558; 2(1): 52-64
19. Widiati Sri. Knowledge, Attitude, Practice and Motivation as Potential Determinants of Oral and Dental Health among Primary School children in Sleman, Yogyakarta Province. *Indonesian Dental Journal.* 2013; 156-160.

Comparison of dental caries in permanent dentition of primary school children between those who participated in 5 years to caries free children project, Suphanburi province, and those who did not

Sasithorn Bunmee* D.D.S.

Abstract

This research aimed to compare the prevalence of dental caries in permanent dentition between primary school children who joined Suphanburi project (aged 5 and caries free) and those who did not. The research used data within the same individuals. The data on dental health status was traced back from Yim Sod Sai program, educational year 2549-2555 BE. The data was analyzed by percentages, mean value and standard deviation. Using t-test and chi-square for statistical evaluation. The result revealed both groups had the same number of children, 369 people. Children in grade 1 and 6 who participated in the project had significantly less dental caries in permanent teeth than those who did not. Grade 6 children who experienced caries in primary teeth at aged 5 had 1.65-2.64 times higher of having caries in permanent dentition than children who had no caries at 5 years old.

Keywords: *Dental caries, Primary school children, Oral health status at 5 years of age*

*Suphanburi Provincial Health Office